

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521202580
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:3521202580.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Katarína Slováčková a sudcov: Mgr. Jozef Mačej a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobkyne: A. B. C., narodená XX.XX.XXXX, bytom, A. XXXX/XX, D. – E., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s. r. o., so sídlom Bajkalská 13, Bratislava, proti žalovanej: ERMITA, s.r.o., IČO 46 493 387, so sídlom, Mnešická 1731/63, Nové Mesto nad Váhom, zastúpená: JUDr. Vladimír Gembický, advokát, so sídlom E. Belluša 6752/8, Piešťany, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 7C/43/2021-38 zo dňa 6.10.2021,

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia **z a m i e t a**.

Žalovaná **m á n á r o k** voči žalobkyni na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo v prospech navrhovateľa: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. – E., A. XXXX/XX, na nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve odporcu: ERMITA, s. r. o., IČO: 46 493 387, so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Mnešická 1731/63, vedených Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor, na LV č. XXXX, pre k.ú. F. G. H., obce F. G. H., ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako orná pôda na parc. č. 876/81 o výmere 960 m², orná pôda na parc. č. 876/84 o výmere 637 m², orná pôda na parc. č. 876/85 o výmere 158 m², orná pôda na parc. č. 876/86 o výmere 931 m², orná pôda na parc. č. 876/87 o výmere 993 m², orná pôda na parc. č. 876/88 o výmere 273 m², orná pôda na parc. č. 876/89 o výmere 643 m², orná pôda na parc. č. 876/90 o výmere 653 m², orná pôda na parc. č. 876/91 o výmere 653 m², orná pôda na parc. č. 876/92 o výmere 653 m², orná pôda na parc. č. 876/93 o výmere 138 m², orná pôda na parc. č. 876/94 o výmere 13445 m², orná pôda na parc. č. 876/95 o výmere 15 m², orná pôda na parc. č. 876/96 o výmere 230 m², orná pôda na parc. č. 876/97 o výmere 63 m² na zabezpečenie peňažnej pohľadávky navrhovateľa vo výške 20.507,50 € s príslušenstvom, výrokom II. rozhodol, že navrhovateľ má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, výrokom III. uložil navrhovateľovi povinnosť do 30 dní od doručenia zabezpečovacieho opatrenia podať proti odporcovi na príslušnom súde žalobu vo veci samej a to žalobu na plnenie o zaplatenie 20.507,50 €.

Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 343 ods. 1, 2, 3, § 344, § 324 ods. 1, § 332 ods. 1, § 336 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku

Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že z návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a z jeho príloh vyplýva, že žalobkyňa ako fyzická osoba v právnom postavení kupujúceho a žalovaná ako právnická osoba v právnom postavení predávajúceho dňa 25.8.2020 uzatvorili kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bolo o. i. nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t. j. k rozostavanému rodinnému domu (ktorý v čase uzavretia zmluvy nebol zapísaný v príslušnom registri) na parc. č. 876/185 „ostatná plocha“ o výmere 195 m², v k. ú. F. G. H., obce F. G. H. na LV č. XXXX (t. č. na LV č. XXXX). Žalobkyňa listinným dôkazom osvedčila, že dňa 23.11.2020 bol medzi stranami uzatvorený preberací protokol o prevzatí/odovzdaní predmetu kúpy, v zmysle ktorého sa odporca zaviazal odstrániť vady, ktoré boli v čase preberania nehnuteľnosti zistené, a to 1. opraviť povrch fasády na terase na 2 n. p. do dňa 25.11.2020, 2. odstrániť výkvet na exteriérovej betónovej dlažbe (prípadne chybné kocky dlažby vymeniť) do dňa 30.6.2020 a doplniť doklad – revíziu správu elektrického krbu do 25.11.2020. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaná takto dojednané povinnosti neplnila, na výzvy kupujúceho nereagovala, čím spôsobila žalobkyni škodu, ktorá bola vyčíslená podľa skutočne vykonaných prác spoločnosťou EXTERIERSTAV na sumu 20.507,50 eur.

Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že návrh na zriadenie sudcovského záložného práva k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalovanej je dôvodný, keďže boli preukázané všetky predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobkyňa listinnými dôkazmi osvedčila, že medzi nimi vznikol súkromnoprávny vzťah, ktorého podmienky porušila žalovaná nesplnením si dojednanej povinnosti. Z uvedeného titulu vznikla peňažná pohľadávka žalobkyne voči žalovanej vo výške 20.507,50 eur, čím je podmienka existencie pohľadávky osvedčená. Pokiaľ sa týka obavy, že prípadná exekúcia tejto pohľadávky je, resp. bude ohrozená, súd prvej inštancie mal za to, že s poukazom na výšku pohľadávky a štruktúru žalovanej, je aj táto podmienka naplnená. Dôvodná obava, že prípadná exekúcia by mohla byť ohrozená, je naplnená najmä z dôvodu pasívneho správania sa žalovanej, ktorá svoj záväzok dlhodobo neplní, na výzvy žalobkyne nereaguje, pričom ide o dostatočne vysokú finančnú pohľadávku odôvodňujúcu nariadiť navrhované zabezpečovacie opatrenie a tým preventívne zabezpečiť, aby sa nestiaľila alebo úplne neznemožnila ochrana práva žalobkyne v rámci konania vo veci samej. Pokiaľ si žalovaná túto skutočnosť neuvedomuje a nevykoná potrebné právne a mimosúdne kroky na odvrátenie tejto nepriaznivej situácie, bola podľa názoru súdu prvej inštancie bez akýchkoľvek pochybností naplnená obava žalobkyne, že prípadná exekúcia je, resp. môže byť ohrozená.

Súd prvej inštancie žalobkyni, ktorá bola v celom rozsahu úspešná, priznal nárok na náhradu trov konania.

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f), g), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedla, že v preberacom protokole o prevzatí/odovzdaní predmetu kúpy zo dňa 23.11.2020 uvedené údajné nedostatky, aj lehotá do ktorej ich požaduje žalobkyňa riešiť, ale skutočnosť, že by ich žalovaná uznala ako vady v protokole uvedené nie je. Žalovaná riešila tieto skutočnosti so žalobkyňou bezodkladne. Žalovaná oslovila výrobcu exteriérovej dlažby s dotazom na „výkvet“ bielych škvŕn na exteriérovej dlažbe, podľa vyjadrenia výrobcu sa nejedná o vadu materiálu, ale jedná sa o prirodzené „správanie“ betónovej dlažby vystavenej poveternostným podmienkam, ktoré samovoľne ustúpi plynutím času. Opravu povrchu fasády na terase 2. np žalovaná vykonala. Žalobkyňa požadovala doplniť doklad – revíziu správu elektrického krbu. Žalovaná podala žalobkyni veľmi zrozumiteľné a vyčerpávajúce vysvetlenie ohľadom homologizácie a revíznej správy elektrického krbu. Správa bola žalobkyni odovzdaná pri odovzdaní/prevzatí stavby dňa 23.11.2020. Žalovaná nadobudla (zrejme mylné) presvedčenie, že argumenty boli dostatočné a žalobkyňa akceptovala vysvetlenie. Žalovaná sa k údajnej škode nevie zodpovedne vyjadriť. Skutočnosť, že si žalobkyňa dala na nehnuteľnosti vykonať stavebné práce spoločnosťou EXTERIERSTAV neznamená, že jej bola spôsobená škoda vo výške skutočne vykonaných prác touto spoločnosťou. Okolnosť, že si žalobkyňa dala vymeniť exteriérovú dlažbu v neznámom rozsahu a cene a teraz požaduje výmenu dlažby zaplatiť od žalovanej, je konanie v rozpore s dobrými mravmi. Obzvlášť s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovanou zhotovené dielo (dlažba) nemalo preukázateľne žiadne skutočné vady. Žalovaná vykonáva aktívne svoju podnikateľskú činnosť od roku 2012. Hodnota aktív spoločnosti lineárne rastie každým rokom. V súčasnosti je hodnota majetku spoločnosti (predovšetkým nehnuteľnosti – pozemky a stavby) presahujúca 5 miliónov eur. Zabezpečovacie opatrenie z dôvodu,

že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, je absolútne neopodstatnená. Trhová hodnota parciel, na ktorých bolo zriadené záložné právo, predstavuje približne 29 násobok údajnej škody. Zriadenie zabezpečovacieho opatrenia v takomto rozsahu, aj v prípade, že by nárok žalobkyne bol opodstatnený, je krajne neprímerané. Týmto zabezpečovacím opatrením bol porušený princíp proporcionality. Žalobkyňa vo svojom podaní tvrdí, že žalovaná na jeho výzvy nereagovala. Toto tvrdenie je mimoriadne zavádzajúce, žalovaná so žalobkyňou opakovane komunikovala písomne, elektronicky (e-mail) aj telefonicky, reagovala na požiadavky žalobkyne takmer okamžite, alebo maximálne v časovom rozpätí niekoľko dní. Žalovaná má v súčasnosti voči žalobkyňi pohľadávku vo výške 3.020,54 eur s DPH. Žalovaná podotkla, že má ako predávajúci na predmetné parcely uzavretú zmluvu o budúcej kúpnej zmluve a v prípade, že z dôvodu zavádzajúceho a špekulatívneho konania žalobkyne nedôjde k uzavretiu kúpnej zmluvy na predmetné parcely, alebo si budúci kupujúci bude uplatňovať voči žalovanej prípadnú zmluvnú pokutu, bude si ju žalovaná uplatňovať voči žalobkyňi. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil ako nedôvodné.

K odvolaniu žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie sa vyjadrila žalobkyňa. Vo vyjadrení uviedla, že považuje napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za vecne správne, nakoľko boli preukázané všetky zákonom vyžadované predpoklady na nariadenie predmetného zabezpečovacieho opatrenia. Obrana žalovanej je účelová a nezakladá sa na pravde. I keď dokazovanie vady predmetu kúpy bude predmetom dokazovania v rámci konania vo veci samej, žalobkyňa má za to, že z preberacieho protokolu jasne vyplýva, že žalovaná ako predávajúci sa zaviazala na odstránenie väd, ktoré sú v ňom uvedené. Nie je pravdou, že žalovaná doručila list k príčinám poškodzovania fasády žalobkyňi alebo jej právnomu zástupcovi. Čo sa týka porušenia princípu proporcionality predmetného zabezpečovacieho opatrenia, žalovaná nepredložila žiaden dôkaz o tom, akú hodnotu majú pozemky, ku ktorým súd prvej inštancie zriadil zabezpečovacie opatrenie. Skutočnosť, že žalovaná eviduje nejakú údajnú pohľadávku voči žalobkyňi, nič nemení na dôvodnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Žalovaná skutočnosť, že má údajne uzatvorenú zmluvu o budúcej kúpnej zmluve k predmetným pozemkom, nijakým spôsobom v odvolaní nepreukázala, nepredložila žiaden dôkaz o existencii takejto zmluvy. Žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil v celom rozsahu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že žalovaná použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), g), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie (§ 388 Civilného sporového poriadku).

Súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu splnenia podmienok na zriadenie sudcovského záložného práva k nehnuteľnostiam, keď považoval za osvedčenú existenciu pohľadávky žalobkyne voči žalovanému v sume 20.507,50 eur vznikom súkromnoprávneho vzťahu medzi stranami a za naplnenú dôvodnú obavu ohrozenia prípadnej exekúcie pasívnym správaním žalovanej, ktorá svoj záväzok neplní a na výzvy žalobkyne nereaguje. Žalovaná nesúhlasila s nariadením zabezpečovacieho opatrenia, v odvolaní popierala nároky žalobkyne na náhradu škodu, poukazovala na svoj majetok v hodnote viac ako 5 miliónov eur, čo znamená, že obava ohrozenia exekúcie je absolútne neopodstatnená a namietala porušenie princípu proporcionality, keďže zriadené záložné právo predstavuje približne 29 násobok údajnej škody.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správneho postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovanej zriadil záložné právo.

V zmysle § 343 Civilného sporového poriadku zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (ods. 1). Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra (ods. 2). Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím (ods. 3).

V zmysle § 344 Civilného sporového poriadku ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

V zmysle § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži však len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením, ktoré súd nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Základnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú: a) návrh na jeho nariadenie, b) spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty, c) okolnosť, že zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku, e) existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiacemu zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie potom zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania z rozhodnutia povinnej osoby, čo aj obvykle v súčinnosti s inými osobami stojacimi mimo okruh strán konania v konkrétnej veci, mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Existencia takejto obavy nie je síce prítomnou vždy, na jej prítomnosť však možno usudzovať najmä z hľadiska vyvíjania povinným aktivít týkajúcich sa jeho majetku (napr. v smere zbavenia sa ho).

Dokazovanie v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa nevykonáva, ale súd, ktorý rozhoduje o návrhu, musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formalities, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v tomto konaní by mala žalobkyňa z hľadiska osvedčenia

relevantných skutočností poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre rozhodnutie súdu o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Žalobkyňa sa navrhovaným zabezpečovacím opatrením domáhala ochrany zabezpečenia svojej peňažnej pohľadávky v sume 20.507,50 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody uplatňovanej žalobou voči žalovanej, ktoré konanie vo veci samej je vedené na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod spisovou značkou 10C/18/2021. V zmysle záverov súdu prvej inštancie bolo osvedčené a nebolo sporné, že žalobkyňa požaduje zriadiť záložné právo na spôsobilý predmet - nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Hoci žalovaná v celom rozsahu popiera nárok žalobkyne na náhradu škody v sume 20.507,50 eur s príslušenstvom, predbežne v tomto štádiu konania bez vykonania riadneho dokazovania by bolo predčasné tvrdiť, že nárok, ktorý si žalobkyňa uplatňuje vo veci samej, je očividne vylúčený. Žalobkyňa svojou argumentáciou podoprela svoj právny názor o dôvodnosti takejto žaloby, hoci žalovaná popiera uplatnený nárok čo do základu a výšky a k tomu navyše poukazuje na jej pohľadávku voči žalobkyni v sume 3.020,54 eur. Na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, že žaloba vo veci samej je dôvodná, bude nevyhnutné vykonať dokazovanie a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť. Úspešnosť takejto žaloby nie je v tomto štádiu konania dosiaľ očividne vylúčená. Odvolací súd je preto toho názoru, že predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to osvedčenie nároku žalobkyne uplatňovaného žalobou, je daný.

Odvolací súd ďalej konštatuje, na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie, že žalobkyňa v danom prípade neosvedčila splnenie ďalšej zo základných podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to obavu z budúceho zmarenia exekúcie. Podľa odvolacieho súdu tvrdenia žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú spôsobilé na vyvodenie obavy zo zmarenia uspokojenia pohľadávky v rámci exekúcie pre prípad úspechu žalobkyne vo veci samej. Z tvrdení žalobkyne je zrejmé, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnila tým, že žalovaná neodstránila vady diela, na ktoré sa zaviazala ani v dodatočne poskytnutej lehote, keďže listom zo dňa 19.8.2021 upozornila žalovanú na skutočnosť, že žalobkyni vznikol nárok na náhradu škody v sume 20.507,50 eur. Žalovaná v odvolaní namietala, že údajné nedostatky v preberacom protokole so žalobkyňou riešila bezodkladne, k údajnej škode sa nevie vyjadriť a žalovanou zhotovené dielo nemalo preukázateľne žiadne skutočné vady. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že prevažná väčšina argumentov strán sa týkala nároku vo veci samej a nie splnenia jednotlivých predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Samotné popieranie nároku žalobkyne na náhradu škody žalovanou, rozdielnosť ich tvrdení o vzájomnej komunikácii ohľadne odstraňovania nedostatkov uvedených v preberacom protokole, podanie žaloby vo veci samej a neschopnosť strán vyriešiť vec mimosúdne, nemožno automaticky považovať bez ďalšieho za konanie, ktoré vzbudzuje objektívnu obavu z možného zmarenia budúcej exekúcie v súvislosti s pohľadávkou žalobkyne. Ani samotné uplatnenie pohľadávky žalobkyne na súde pre neochotu žalovanej plniť, či výška uplatnenej pohľadávky, ešte nie je dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobkyňa podľa posúdenia odvolacieho súdu neuviedla žiadne skutočnosti objektívne odôvodňujúce obavu, že by prípadná exekúcia mohla byť zmarená. Samotné ničím nepodložené tvrdenie žalobkyne o ohrození výkonu exekúcie na vymoženie jej pohľadávky tým, že nereagovala na výzvu zo dňa 19.8.2020 o vzniku nároku na náhradu škody, nebolo dostatočným osvedčením existencie eventuálnej ujmy jej hroziacej s tým, že samotná pohľadávka, ktorej existencia je navyše medzi stranami sporná, nemôže byť bez ďalšieho dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

Vychádzajúc z dosiaľ osvedčeného tvoriaceho obsah spisu, odvolací súd na rozdiel so súdu prvej inštancie dospel k záveru, že základná podmienka pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie v danom prípade nebola splnená, v dôsledku čoho návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nebolo možné vyhovieť. Vedený opísanými úvahami preto

odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie napadnutým uznesením nerozhodol správne, ak ním návrhu žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel v celom rozsahu.

Odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tak, ako žiadala žalobkyňa splnené neboli, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku zmenil spôsobom uvedeným vo výroku I. tohto uznesenia (zamietnutím návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia).

V dôsledku úplného zvrátenia výsledku konania na súde prvej inštancie sa plne úspešnou stranou s nárokom na náhradu trov konania stala práve žalovaná. Preto o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnom skončení veci.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že úspešnej žalovanej v odvolacom konaní priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne opäť súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnom skončení veci.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).